

VI Кривични дела против Јавниот ред

1. Неплатена закупнина во износ од 178.211 денари и покрај постоење на правосилна судска одлука, не му дава за право на обвинетиот да го спречи тужителот да ги подигне предметите-конфекциски машини, со заклучување на влезната врата на деловната просторија од внатрешната страна и со поставување на шест автобуси пред самата влезна врата- бидејќи обвинетиот го чини кривичното дело Самовластие од чл.392 ст.1 од КЗ.

Од образложението

Основниот суд во Штип обвинетиот го ослободува од обвинение врз основа на чл.342 т.1 од ЗКП да сторил кривично дело Самовластие од чл.392 ст.1 од КЗ, сметајќи дека согласно чл.275 од ЗОО доверителот на стасано побарување во чии раце се наоѓа некој должников предмет има право да го задржи истиот додека не му биде платено побарувањето.

Ваквиот став на првостепениот суд, Апелациониот суд-Штип не го прифати и ја укина првостепената пресуда од следните причини:

Постоењето на правосилна судска пресуда со која сега приватниот тужител е задолжен да му плати на име неплатена закупнина сума во износ од 178.211 денари за користење на деловен простор, не му дава за право на обвинетиот да ги задржува предметите-конфекциски машини на тужителот за наплата на долгот, бидејќи кривичното дело „Самовластие“ го врши тој што самовласно си прибавува некое свое право или право што смета дека му припаѓа. Самовластието значи заобиколување на утврдениот пат на правата каде сторителот се става во позиција да пресудува самиот за постоење на некое свое право, односно самиот ја зема власта на одлучување во свои раце, како што во конкретниот случај обвинетиот самовласно сакал да изврши наплата на побарувањето сметајќи дека станува збор за право кое му припаѓа. Во случајот при постоење на правосилна судска одлука, правниот пат за остварување на неговите права е со покренување на извршна постапка.

По оцена на овој суд првостепениот суд не може да ја примени одредбата од чл.275 од ЗОО, бидејќи право на задржување согласно наведената одредба на доверителот-во случајот обвинетиот, ќе има само доколку се работи за предмети дадени на законит начин во негови раце, односно во рацете на сега обвинетиот. Во ова одредба точно е пропишано дека правото на задржување на законит начин постои кога предметот не излегол од поседот-владението на должникот,- сега тужителот, против негова волја, односно кога предметот не му е предаден од доверителот на чување или во послуга, што не е случај во конкретниот кривично правен настан. Ова од причина што во конкретниот случај обвинетиот и покрај законски утврдениот правен пат му ја одзема

можноста на тужителот за вршење на неговите права врз определен предмет-кофекциските машини, со цел да си прибави полно и неограничено право на сопственост или употреба или во конкретниот случај обвинетиот самовласно му ги одзема машините на тужителот за да си го наплати паричното побарување-неплатената закупнина за користењето на деловната просторија.

Решено во Апелационен суд-Штип под Кж.бр.399/09 од 25.06.2009 г.